

לכבוד ידידי החתן היקר ר' אריה לייב הי"ו

מקצה הארץ קבל נא יקירי, כעת את ברכותי הלבביות ליום כלולותיך. מקרב לב הנני משגר אליך את מיטב איחולי, יהי נא צעדך זה ברוך ומבורך. ימלא ד' כל משאלות לבכם לטובה. מזל טוב! מזל טוב! מזל טוב!

עקב סגירת הגבולות נמנע ממני להשתתף בפועל בשמחתך. באזורינו כמעט ולא מתקיימות כעת חתונות. מפי השמועה עקבתי אחרי יום גדול זה בחייכם ונסיתי להשתתף עמך במחשבה. ידעתי גם ידעתי שמצדך קיימת "ואנכי אשמח בה" להתעלות כראוי ביום הנבחר ולהתעלם מן הצורה החיצונית של השמחה. ידעתי שצעדת אל חופתך בתום ובחוזק האמונה שהכל לטובה, כפי שהורו לך הוריד ומוריד. בני משפחתך התמסרו מעל ומעבר להנעים ולהביע את שמחתם הפנימית. את "השמחה במעונו" של זך שוכן מעונה. ומי כעמד ישראל!

אלא שעלינו ידידי וידידי משפחתך בכל זאת מעיק על הלב, מה שלא התנהלו הדברים אצלכם כמתוכנן. ההחלטות הפתאומיות ברגע האחרון. ציבור מצומצם מגיע בחיפזון. בחוץ שורר חוס לוחט כתנור, שרב אימים כבד ומחליש. דריכות ואי נוחות. מתחת המסכה נוטפות הפנים. הסבים והמבוגרים נמצאים מאחורי פרגוד שקוף. אין לחיצות יד. רוקדים ממרחק. הפסקים, הרחקות, פחדים וחששות. באויר מאיים הסגר, הבידודים הפתאומיים, פיזור הנפש על תכנית ימי החגים הבאים עלינו לטובה; שאלות ללא תשובה, מה ילד יום...

*

נטלתי את עטי בכדי לשמח את לבך הזך, אלא שמתוך 'תמונות' אלה שחדרו למחשבתי הוצרכתי בעצמי למנת חיזוק. הרי יום זה הוא המאושר בחייכם. כל כך קוינו שהכל יהיה שטוף בשמחה שלימה. שיהיה הכל מתנהל למישרים, כשאתה מוקף שמחה וצהלה כנה ונינוחה מכל צד. הרי כל כך רציתי לראות אצלכם שמחה פורצת כל גבולות...

לפי ערכך וחשיבותך וכבוד ביתך, לייבל, הרי ברור שראויים אתם לשמחת נישואין בשלימות, נאה ומכובדת, באולם ממוזג מלא חן, בחברת קרובים וידידים, רוקדים בעליצות יד ביד ולב בלב, כפי שחגגו בעבר את שמחות בני משפחתך שיחיו, בגינוני מלכות. הלא באמת מגיע לכם עולם ומלואו. הלא אתם נסיכי אדם, בוני בית נאמן בישראל, מניחי יסוד לנצח ישראל, לגאולת ישראל...

*

במקום לרקוד עמך כעת, לייבל, הנני יושב ליד השולחן בראש מורכן וחושב עליך ממרחק בגעגועים ובהשתתפות בכל אשר עמך. פתחתי את הסידור ונסיתי להתחזק

הפעם בברכת "שמח תשמח" שב'שבע ברכות'. עיינתי במלים הקדושות שחיברו אנשי כנסת הגדולה וראיתי שברכת שמחה שניתקנה על בני הזוג, אין לה בעצם קשר עם יום שמחת הנישואין. הרי כך מפרש לנו רש"י הקדוש [כתובות ח.]. בלשון הזהב את ברכת "שמח תשמח": **"תפילה היא שמתפללים ומברכין שיהו שמחים בהצלחה כל ימיהם.** ואת חתימת הברכה מפרש רש"י **"ברוך אתה ה' משמח את שניהם "לעולם" בסיפוק מזונות וכל טוב**". ברכת "שמח תשמח" אינה מתייחסת ליום פלוני בתקופת הקורונה שנקבע פתאום לנישואיכם; ברכה על העתיד היא, הפורצת מתוך גבולות הזמן אל עבר הדורות. ברכת הצלחה לכל החיים, פרנסה טובה וסיפוק מזונות וכל טוב. **לעולם! לעולם!**

"שמח תשמח"... לייבל! במהרה יחזרו החיים לתיקונם מתוך אושר ושמחה. יחלפו ימים ושנים וביתכם הנעלה יימלא ברצות ה' בנפשות יקרות ואהובות, **וברכת התפילה הזאת של "שמח תשמח" שנאמרה בחום היום בתקופה קשה לישראל, תמשיך ותוסיף ללוות את דרככם בחיים.** ברכתו של הקב"ה היא שאינה מוגבלת לזמן ומקום כלל. הברכה לא תפסיק, אלא אדרבה היא תתגבר יותר ויותר מתוך הבטחת "וְהָיָה רִאשִׁיתְךָ מִצֶּרֶךְ וְאַחֲרִיתְךָ יְשָׁנָה מְאֹד". אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה. מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו. כשמחך יצירך. הקב"ה בכבודו בעצמו הוא המשמח לפי ערכי שמחה של מעלה.

לייבל מחמדי! מי יודע איזה תיקונים מתחוללים כעת בשמחות אלה. החתונות בחוצות בקדושה וטהרה מזכירות משום מה את נרות החנוכה המקדשים את רשות הרבים באור יקרות.

עריכת השמחות בחום הלוהט, מחזירה אותנו אל אבי אומתנו שהראה מסירות נפש לקיים מצוות בחולשתו כחום היום, כדי לפרסם אף אז את האמונה לאורחיו. אברהם אבינו הראה מול עולם ומלואו שלמרות שיחמה יצאה מנרתיקה' הוא איננו יוצא מכליו אלא ממשיך בשלו, אל הבקר רץ אברהם, מבלי לחשוב אף לרגע שאולי לא רוצים בשמים את סדר העבודה שלו... לייבל! געדענק! כדאי לזכור נקודה זו.

נתעודד נא ונחשוב, על חגיגת הנישואין שהוזכרה בתורה, נישואי יעקב אבינו. כמה עלוב היה המראה החיצוני שלה. לא השתתפו שם לא הוריו ולא מוריו וחבריו משיבת שם ועבר. אחיו לא הגיע, ואם היה מגיע היה גרוע עוד יותר... בודד וגלמוד היה החתן בין רמאים וחבר גנבים, נכבדי קהילת חרן, כשעל השמחה מנצח המחותן הראשי "נגיף הרמאות" לבן הארמי המתעסק בתכניות נכליו...

ודווקא משם, ממקום המועקות בחרן, משם נבנה בית ישראל, שם נוסד בנין שבטי קה, דווקא מפירצה דחוקה זו בעומק הגלות: 'יציץ ופרח ישראל' וכל שמחות ישראל נסתעפו משם, וכן ירבו ויעצמו לעד ולנצח נצחים...

מתוך ברכת "שמח תשמח" התעודדתי פעם לחשוב על עתידך הזורח שעדיין כולו לפניך, על הצלחת חייך מתוך רוח התורה והמצוה וקדושת היהדות, על סיפוק מזונות וכל טוב

הגנוזים בחגוי ברכה נפלאה זו, המוציאה אותנו מתוך צמצום ההווה הלחץ אל מרחבי הנצח, מלאים זיו ומפיקים נוגה, עולים על גדוניהם בשמחת האמת...

לייבל שלי! כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון. קח את המטה וצעד הלאה בעוז ובגאון, קחו את אמת הבנין ואת כלי התיקון בידכם והתחילו לבנות את עתידכם המזהיר, את ההיכל הנהדר של משפחה יקרה בישראל, ששם 'לעולם ועד תשכון' רוח היהדות, רוח תורה בטהרה, מתוך בריאות ושפע, אושר והבנה, שלום ושלוה השקט ובטח, ונחת דקדושה כל הימים... ובעתיד בעת שמחות צאצאיכם, יושלם הכל, יתברר הכל ויובן הכל...

לייבל! אלקים יחנך בני. שא נא את ברכת מעומק הלב.
יברך ה' וישמרך יאר ה' פניו אליך ויחונך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

בברכת מזל טוב לאין קץ,
כתיבה וחתימה טובה בספרם של צדיקים גמורים
מאת ידידך המחבקך בזרועות עולם,
משה יעקב הלוי